

Samtaler med en navngiven Handlende og gennem forfalskede Fotografier af hans Butik udbreder en Række usande og for hans Forretning skadelige Meddelelser til Publikum. Selv om en saadan Fremgangsmaade ikke direkte tager Sigte paa at ødelægge vedkommende Handlende, men kun paa i partipolitiske Formaal at vildlede den offentlige Mening, er den jo lige uheldig for den, der er Genstand derfor, og den kan i Øjeblikket ikke rammes hverken med Straf eller, — da Bevis for Nedgang i Omsætningen er saa svært at føre, — med Erstatning. Vi tillader os derfor at henstille, at der ved Lovens Revision finder en Ændring Sted paa dette Punkt, idet §'ens Iste Punktum affattes saaledes: Den, der om en andens Erhvervsvirksomhed fremsætter o. s. v.

Ad § 12. Som tidligere fremhævet fra Fællesrepræsentationens Side vil det formentlig bedre ramme det, der er denne Bestemmelses Tanke, hvis man i Stedet for Ordene „i Detailhandel“ sætter Ordene „ved Salg en detail“. For en gros Handel har jo en Bestemmelse om Forbud mod Tilgift overhovedet ingen Interesse. Vi anmoder derhos om, at Tilføjelsen „medmindre Tilgiften er af underordnet Værdi“ maa blive slettet, da Udtrykket „underordnet Værdi“ i sig selv er ganske ubestemt, saaledes at man ikke kan se, om det overhovedet rammer enhver Tilgiftsydelse af ringe Størrelse eller kun en Tilgiftsydelse, der er ubetydelig sammenlignet med den solgte Vares Værdi. Endelig maa vi bestemt anmode om, at Straffens Maksimum bliver forhøjet til mindst 1 000 Kr., og at der tilføjes en Bestemmelse om, at den i Gentagelsestilfælde kan stige til 5 000 Kr. Naar Maksimum nu kun er 100 Kr., vil Personer, der virkelig har Interesse i at overtræde Bestemmelsen, ikke lade sig afholde derfra, fordi det medfører Straf; thi selv om de faar den største Bøde, der kan være Tale om, vil det alligevel kunne betale sig.

Fællesrepræsentationen behøver i saa Henseende kun at henvise til, at der Gang paa Gang har maattet anlægges Sag imod et herværende større Bogforlag, Bog- og Kunstforlaget „Danmark“, fordi det trods Lovens bestemte Forbud ydede Tilgift til alle og enhver, der købte dets Bøger. De 100 Kr., som Bøden hver Gang androg, spillede selvfølgelig ikke ringeste Rolle sammenlignet med den Fortjeneste, Forlaget opnaaede ved at anvende den ulovlige Fremgangsmaade. Ikke mindst nu, hvor Pengenes Værdi er en ganske anden end i 1912, da det nævnte Bøde-Maksimum første Gang blev fikseret, vil en Bibeholdelse af et saa lavt Maksimum for Bøden kun virke nedbrydende paa Agtelsen for Lovens Bestemmelser. Det samme vil være Tilfældet, naar der ikke i Gentagelsestilfælde vil være Adgang for Domstolene til at idømme en virkelig følelig Bøde. Naar der intet Minimum sættes for Straffen, vil Domstolene jo altid have det i deres Magt at kunne idømme en mindre Straf, hvor en saadan anses tilstrækkelig.

Ad § 13. Vi anmoder om, at Ordene „Saafremt den angivne Pris ikke giver Forhandleren en Fortjeneste af over 25 % af Indkøbsprisen“ maa udgaa. Navnlig ved Varer, der i sig selv kun koster lidt i Indkøb og Udsalg, vil det ofte virke urimeligt, at Grossisten eller Fabrikanten ikke skulde kunne indrømme Forhandleren en større Avance end 25 % af Indkøbsprisen, uden at Lovens Bestemmelser blev uanvendelige paa de paagældende Varer. Dernæst vil vi indtrængende anmode om, at Paataleretten for Overtrædelse af § 13 paany, ligesom Tilfældet var efter Lov af 8. Juni 1912, maa blive tillagt Handelsorganisationerne. Det er af den største Betydning for de Handlende, der loyalt vil overholde de paatrykte Priser, at deres Interesser kan varetages direkte igennem Organisationerne, og det vil som Regel ogsaa være at foretrække for Grossisten eller Fabrikanten, at Paatale kan rejses umiddelbart af Repræsentationen for de Personer, der lider mest ved det ulovlige Undersalg. Saavidt os bekendt har der da heller ikke fra nogen Side været rejst virkelige Indsigelser mod den Ordning, der var gældende efter Loven af 1912, og vi anmoder derfor om, at denne Ordning maa blive indført paany.

Til Slut skal vi anmode om, at der i Loven maa blive indtaget en Bestemmelse om (Bestikkelse) Returkommission. Som bekendt er en saadan Bestemmelse optaget i de forskellige Udkast til en ny Straffelov, der er udarbejdet i de senere Aar. Men vor Straffelovs Revision har jo allerede i en Aarrække staaet paa Dagsordenen, uden at der endnu kan siges at være nogen Udsigt til dens Gennemførelse. Paa den anden Side lider navnlig de Næringsdrivende betydeligt under, at der ikke findes Straffebestemmelser mod dette Forhold, idet ofte hæderlige Handlende, der vægrer sig ved at benytte den Slags Midler, bliver fortrængt i Konkurrencen af